

Senede Bir Gün Hey Baba Ne Haber Ya

– KENAN KOÇ · 20 Haziran 2015

SENEDE BİR GÜN : HEY BABA,NE HABER YA !

Babaların öneminin vurgulandığı ve kutlanmak üzere ilân edilmiş, kabul görmüş bir gündür “ Babalar Günü “ .

Eleştirmeden duramayacağım bu günü. Oldu bitti hep abes gelmiştir bana. Hani; şu ikide bir neymiş efendim bilmem ne günü teraneleri aldatmacaları. Sevgililer Günü, Anneler Günü; anneler için ilan edildi madem haksızlık olmasın babalara diye bu günde babalar için al size Babalar Günü ! Bu günde uydurmaca bir gün masalı işte. Tarihçesini aşağıda göreceksiniz ya hepten hikaye.. Dışardakileri alıp topluma monte etmek bizimkisi.

Belli bir düzenin tüketime özendirilmesi. Bakınız ne zamandır indirim ve cafcacflı reklam afişleri ile dolu vitrinler; her taraf. TV de o reklamlarsa çekilir gibi değiller. İndirim aldatmacası ile bindirme üzerine bindirmeler. Piyasa canlandırmaca. Ve kutsal duyguları maddiyata, alışverişlere dönüştürme; asıl olan duyguları dumura uğratma.

91 yıllık bir geçmişi vardır. Haziran ayının 3. Pazarı olarak kutlanan Babalar Günü'nün tarihçesi için elimizde iki farklı kaynak var. Bazı araştırmacılar tarih belirtmezken Babalar Günü'nün Batı Virginia'da ortaya çıktığını savunuyor. Bu araştırmacılar Batı Virginia'da yaşayan John Dowdy'nin annesi öldükten sonra onun yerini alan babası için böyle bir gün kutlanmasını istediğini söylüyor.

Diğer araştırmacılar ise, 1910 yılında Washington'daki John Bruce Dodd'un 6. Çocuğunun doğumu sırasında hayatını kaybeden annesinin ardından hayatını çocuklarına adayan babası William Smart'a özel bir gün armağan etmek amacıyla bu fikri ortaya attığını belirtiyorlar.

Katoliklerin Babalar Günü'ne getirdikleri yorum ise diğer araştırmacılarından çok farklı. Onlar bu kutlamayı dini açıdan ele alıp Peygamberleri Hazreti İsa'nın babası anısına, Mart ayının 19'unu St. Joseph Günü adı altında babalarına armağan ediyorlar.

Babalar Günü ilk kez 19 Haziran 1910'da Washington'ın Spokane şehrinde kutlanmıştır. Ülkemizde ise 80'li yılların sonlarına doğru kabul gören Babalar Günü o gündür bu gündür kutlanmaktadır.

Buyurun tarihçesi bu, kaynaklara göre. Yani ben bir şey anlamadım; ne alaka? Değiştirmek mi? Hadi oradan ,işine git derler adama. İş işte benimkisi.

Ben hep eleştirmiş , kabul etmemiştim böyle yılın belli günleri için deklare edilmiş günleri şahsen .Bugün olmasa idi; bunları yazmakta aklımın ucundan geçmezdi elbette ki. İyi ki senede bir gün dahi olsa babalara has bir gün var !

Çocuğun dünyaya gelmesinde etken olan erkek, çocuğu olmuş erkek, peder; anlayışlı, iyi huylu, koruyucu, kendi dölünden çocuğu olan erkek, birinci dereceden erkek akraba, velinimet, saygın kişi, ecdad, ata ifadeleriyle lügâtlarda yer bulmuş kelime baba iken; Evlat: bir kimsenin oğlu veya kızı, soy, döl, çocuk, bala, bebek ve veled olarak ifade edilmektedir literatürlerimiz de.

Siparişle baba ve evlat olamaz hiç kimse. Söz konusu takdir-i ilahidir. Hayatınız da her şeyi seçebilir, tercih edebilirsiniz. Anne,baba evlatlarını, kardeşlerini ve o ağacın dallarını; evlatlarda anne, baba ve kardeşlerini seçme hakkına asla sahip değillerdir. Seçilemeyen tek şey işte bunlardır değil mi bu alemde ?

Bir erkeğe baba olma sıfatını, onur ve gururunu veren eş ve evlattır. Başta yaratanın takdiri ile mukadder olan bu sığata vesile kılınan eş; işte erkeğinin dölünü tutan Allahın bu alemdeki devranına armağandır.

Baba; çocuğun dünyaya gelmesine etken olan erkeğe; bu sıfatı veren eş ve doğan evladır . Buraya kadar olay basittir oldukça. Ya gerisi ?

Adına gün tertip edilmiş babaların bu günü hak etmeleri çok uzunca konulardır. Ama o bir babadır. Velinimet olarak anılmaksa kolay değildir o kadar da !

Ya bu günü babalara yaşatan evlatlar? O kimsenin oğlu veya kızı; soyu,dölü olmak tabii ki dileğiniz, talebiniz değildi baştan sizlerin. Seçme hakkınız yoktu ki ! Hepsi takdir-i ilahi işte. Sizler babalarınızın dölü olarak düştünüz ana rahimlerine. Ve soyu,dölü oldunuz istesiniz de istemesiniz de . Yadsıyamaz,inkar edemezsiniz artık atanızı,soyunuzu. Devran budur, alem budur, çark budur. Hep böyle dönüp gidecektir nihayete kadar.

Evlat olarak; veled-i zina bile olsanız; ikinci bir babanız yoktur,olmayacaktır. Atanızı inkar edemezsiniz artık. Aile nüfus kayıtlarındadır esameniz. Ananızı,babanızı tashih edemezsiniz. O halde; gelin birlikte devam edelim aşığıdaki satırlara. Bizim olsun bu satırlar. Düşünelim,irdeleyelim,ağlayalım doyaya saatlerce.

Öldü benim babam. Yıllar oldu. Kim bilir kimler babasız şimdilerde. Nerde benim anam, babam nerde ? işte o ilahi, nasılda içine işliyor insanın :

“ Anam nerde,babam nerde

Şimdi hepsi ötelerde

Kavuşturun Allah'ım bizi

Onlarla, bari mahşerde...

Yavrum nerede

Geri dönülmez yerlerde

Veren aldı onu

Şimdi yatıyor kara toprakta... “

Ya... Avuçlardan kayıp gitmeden kıymet bilmek.İşte neredeler ? Gittiler birer birer. Geridekiler boynu bükük değil mi ?

Babası göç edenler. Belki sizlerde babasınız şimdiler de. Bir gayret sarılın sıkıca bırakmayın evlatlarınızı. Bir gün bizlerinde gideceğimiz mukadderdir. Hadi siz evlatlar; bir başka bir içten kucaklayın atanızı. Sipariş vermediniz doğru. Görmek bile istemiyorsunuz, sevmiyor da olabilirsiniz. Olsun ne olursa olsun; sarılın ,sayın, sevin çünkü ikinci bir babanız yoktur ve asla

olmayacaktır unutmayın..

" Babanıza bile kefil olmayın.." der atasözü .Çok doğrudur.Olmayın!

Ama ananızın, babanızın, ailenizin avukatı olunuz. Müvekkiliniz kabul edin onları ve daima savununuz.

Onlar ebediyete göçtüklerin de değseler de değmeseler de ; istesenez de istemesenez de inanın hayatınız boyu onlarla anılmaya mahkum olacaksınız .

Kısacası; babanız öldüğünde isterseniz incellersiniz maddi blançosunu, incellersiniz aktif pasifleri toplayıp fark eksimi artımı; üzerinizde maddi borç kalacaksa açarsınız redd-i miras davasını ve ret edersin de; ama asla ret edemezsiniz manevi varlığını .Atanızdır o adam çünkü !

Kiminin babası fesli, sarıklı, sekiz köşe kasketli; takkeli, fötr şapkalı, kimi kel, dazlak, kimi peruk takılı. Kimi şalvarlı, kimi şortlu. Kimi haki pantolonlu, kimi takım elbiseli,fraklı. Kimi bıyıklı,sakallı, kim şık kimi hırpani.

"Kiminin yok cebinde parası, içer Bafra ciğarası, yüreğinde yarası," kimi altı, kimi düzine , kimi üç çocuk büyötmüştür. Kimi hamal, kimi işçi, kimi amele, memur, doktor, doçent, profesör, komi, garson geliri ile.

Kimi kör, kimi total naar; kimi güçlü kuvvetli, elik gibi; kimi bollukta , kim kıt kanaat derdinde geçimin; kimi hiç eğilmemiş bir lokma ekmek için; kimi delikanlı yürekli, kimi aciz, zavallı işte. Kimi sert otoriter, kimi hassas yufka gibi yürekli; fedakar, bir o kadar cefakar. Kimi onurlu, kimi yanlış işlerde meşgul. Kimi kol kanat ailesine; kimi iflas etmiş yük olmuş evlatlarına .

Kiminin olmamıştır bir metrekare yeri, yurdu;bir ağacı . Ama vardır evlatları. O bir babadır. Sırt yaslanılan dağ, meyve vermese de gölgesinde ferahlanılan koca ınar.

Son günlerinde; naar, yıkık, sırtı çökmüş babamın ; munis ve suçlu bakışını hatırlarım nedense. Şükran, sanki minnet duyan o bakışlarda ; o kadar çok şeyler anlatmıştı ki. Baba sessizdir hep son günlerinde. Önceki otoritesi yoktur. Ezilmiştir, eziktir! Teslimiyet vardır boynu büküklüğünde. Baba ; hep sessiz ağlar. Sever suskunca. Dik güya yıkılmaz görünme çabasındadır bu evlatlarına. Babanın iyisi kötüsü olmaz ki. En kötüsü babasız kalmaktır.. ınar yıkılmıştır, serinleyemezsin. O bir ekmeği aç durup; evlatlarının hepsine bölebilen yoktur artık. Nereye dayayacaksın sırtını, nasıl benim babam var diyeceksiniz artık.

Benim babam öldü. Babasız kaldım. Babasız kalanlara ne zordur bu gün. Onları minnetle saygıyla yad etmek içinde fırsattır aslında.

Benim babam yok artık. Ama bana babalığı bu günde yaşatacak, muhteşem üç evladım var.. Şükürler olsun Allah'ım .

Açıklıkla belirtmek isterim ki ; beni baba yapan sevgili eşim, kadınıam; çocuklarıamın annesi karşısında minnetle eğilirken onun tarifsiz emeklerini anlatmaktan aciz olarak bana bu sıfatı bahşeden eşime ve her halleriyle üstün hasletlerle bezenmiş, beni hiç yormamış, başımı önüme eğdirmemiş ; onur,gurur abidelerim olan biricik oğlum ve iki kızımın varlığına şükrediyor ve ailemin bana yaşattıkları babalık duygularına Allah'ımın da razı olmasını diliyorum. Kendim seçtim hayatımın en büyük şansını olan eşimi, ama siz evlatlarıamı seçme hakkım yoktu. İyi ki Allah'ım lütfetti bana sizleri .

Düşündüm de inkara gerek yok ki. Biyolojik bir babayım ben sadece. Kendi dölümden baba oldum eşim sayesinde. Anlayışlı davrandım, koruyuculuk yaptım, atalık yaptım; kol kanat oldum manen, can siperhane evlatlarıma . Ama gerisini hep eşim halletti ya ! Ulan ben ne hazırcı babayım be. Eşim ve evlatları sayesinde .

İlaşe, ibata, geçim mücadelesi hep birlikte eşimle işte. Kahır, çile, meşakkat. Eşimin saçları süpürge ! Ne yaptım ben tek başıma ya. Otur baba gibi baş köşede. Otoriter, dirayetlinle. Ama eşim ve evlatları sayesinde.

İnsanlık ve adamlığının yüzde onu benden, yol göstericiliği eğitimciliği ile yüzde doksanı eşten. Babalık ta insanlıkta beleşten , zahmetsizce bedavadan . Baba sıfatım eşim sayesinde; kah dalgalı kah durgun hayat denizimiz de yürümüş gelmiş gemimiz, kaptan eşim .

Evlatlar fevkalade,onur ve gurur abidelerimiz. Hep onların ve eşimin sayesinde sürmüşüm keyfini babalığın !

Ben bir babayım işte. Allah Allah birde gün ilan etmişler bize. Varım o grupta bende. Bende babayım öyle ya.

Yok ..Hayır.. Ben hak etmedim. Ortada bir baba varsa ve o bensem hepsi eşim ve çocukları sayesinde. Hakkımdan sarf-ı nazar ediyorum . Ve bu hakkı adıma kullanmak üzere sevgili eşime ilan devrediyorum.

Birde şu Fatih Kısaparmak'ın seslendirdiği O ADAM BENİM BABAM adlı şarkının nağmeleri yok mu ? Hadi kahretmeyin hadi. Şimdi bu babaya bir tek günümü yeterli görmeliyiz ? Ayıp değil mi ? " Bu bir sembol ,simge gün "denildiğini duyar gibiyim. Hayır asıl sembol ,asıl simge BABALARİMİZDIR BABALARDIR. Onların manevi varlıkları önünde minnetle,saygı ile eğiliyorum. Hem de her gün; her an .... Daima !

Hey babası sağ olanlar ! Okuyun sabırla,sıkılmadan. Ve sakın 364 gün bekleyip de ; sadece böyle senede bir gün " HEY BABA !! NE HABER YA !!" ya bırakmayın. Sonra çok ama çok yanar, dövünürsünüz !